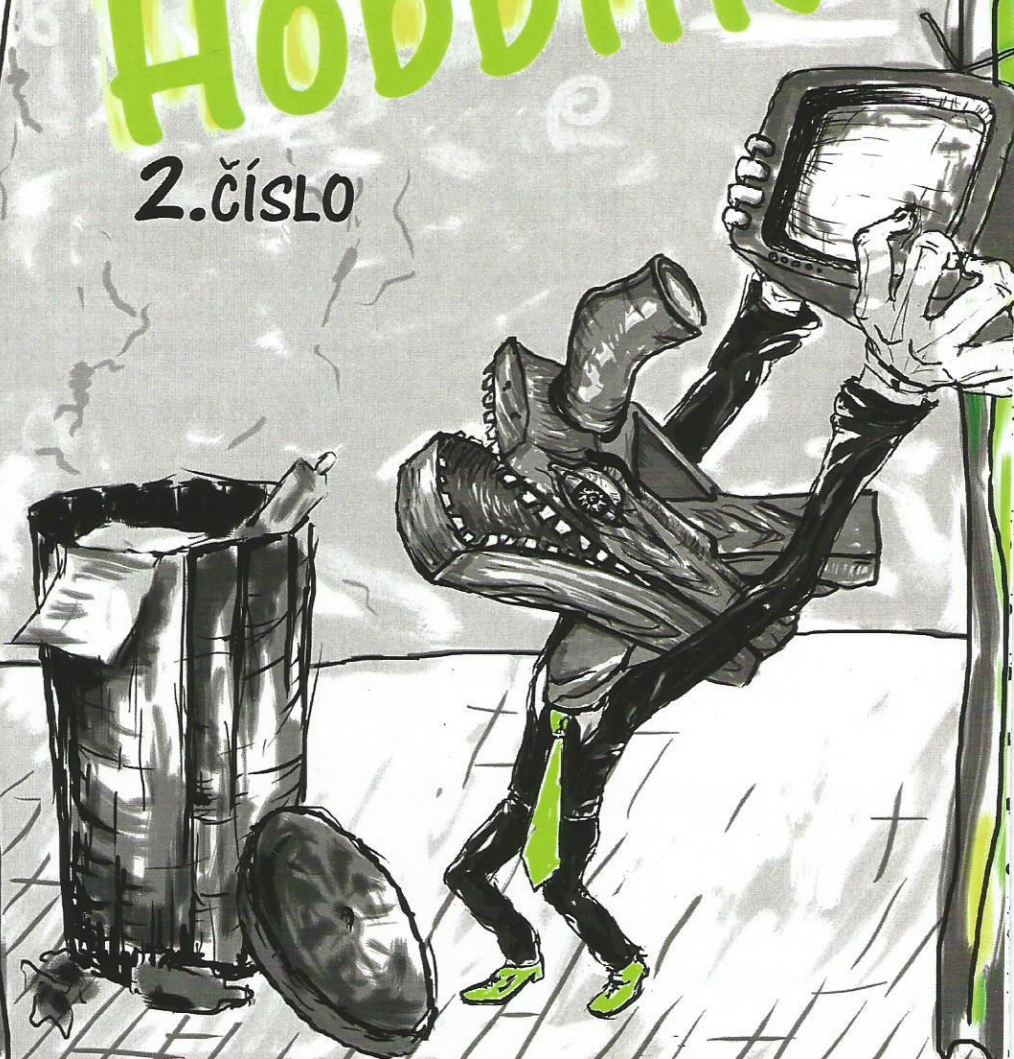


Hobblík Muroloj

Hobblík

2.ČÍSLO



ZPRAVODAJ

Festival amatérského divadla

2 11. ROČNÍK
NEDĚLE
3. 3. 2013

PROGRAM

sobota 2. 3. 2013

/ 12.00 /

Když se zhasne (Michaela Doleželová, Roman Vencel)
Divadlo Na Střemě, Brno

/ 15.00 /

Popel a pálenka (Bengt Ahlfors)
DS Svatopluk Hodorín

/ 19.30 /

Učitelka a Oidipus (Hana Malinová, Vladimír Pecka)
Rozkoš Praha

neděle 3. 3. 2013

/ 9.00 /

Strašidlo Cantervillské (Oscar Wilde)
FOOR Hustopeče

/ 11.00 /

Kat a bázeň (Martin Prajza)
ČERBASTOMOR Opava

/ 14.30 /

Oskar a růžová paní (Eric-Emmanuel Schmitt)
Spolek divadla Antonína Vorla Křenovice

/ 18.30 /

Dva na kanapi (Marc Camoletti)
Divadelní studio DIALOG Brno

pondělí 4. 3. 2013 / 9.00 /

Dámský krejčí (Georges Feydeau)
host festivalu DS ŠTĚK Opava

Šéfredaktoři: Jakub Ambrozek, Eva Kolovrátková, **grafika:** Veronika Hrabcová,
Petra Durnová, Eva Kolovrátková, **redaktoři:** Štěpánka Stratilová, Filip Vykoukal,
Ivana Kozlíková, Zbyněk Němeček, **IT:** Adéla Šáchová, **korektura:** Aneta Nováková,
asistentka redakce: Tereza Valvodová, **fotografka:** Kateřina Turečková.

ÚVODNÍK

V Národním hrají Cyrana, na Vinohradech Shakespeara a v Hodoníně začal Hobblík! A my životem protřelí víme, která z těchto kulturních událostí má největší význam.

Tajná redakční místnost byla po včerejším – zjevně divokém – plese vysmýčena. Dobré spaní bylo zajištěno žíněnkami, dobré psaní stoly, papíry, prodlužkami, tiskárnou a internetem. Dokonce se po mnohém přemlouvání a smlouvání dostavila i redakce. Všichni její členové, se kterými jste se mohli seznámit už ve včerejším čísle, přišli natěšení, vyspaní a připraven na mnohé skvělé zážitky na letošním Hobblíku!

Včerejší trojice představení přinesla smích i životní poučení. Porota vznesla první námítky i pochvaly. A redakce se smažila prvními reflexemi, rozhovory, reportážemi a především uzávěrkou. A jak to v redakci vypadá ve chvíli tvůrčího rozkvětu? Katka pouští Rytmuse, Sauvignon přináší inspiraci a Eva... Eva maká. Maká ráno, maká večer, maká celou noc. Jestli potkáte Evu, stanete se jedním ze tří až pěti normálních smrtelníků, s nimiž se v čase Hobblíku vidí!

Hlavně díky tomu máte nyní v ruce druhé číslo Zpravodaje i se zmíněnými reflexemi a vším dalším. Enjoy!

Jakub Ambrozek

FOTKA DNE



REPORTÁŽ ZE ZÁKULISÍ

Byl pozdní večer...

I spoluorganizátoři Hobblíku, kteří mají přes den plné ruce práce s přípravou festivalového Zpravodaje nebo obsluhou čajovny, si zaslouží své místo mezi vším tím divadelním. Když světla na jevišti zhasnou, dozní potlesk a poslední divák vhodí svůj hlasovací lístek do krabičky, kulturní dům ožívá. Sympatická šéfredaktorka Eva sedí v čele stolu a neúnavně kontroluje a schvaluje články. Podílí se i na grafice časopisu. Ostatní grafici se soustředěnými výrazy dávají dohromady výslednou podobu Zpravodaje. Ozývá se Evka: „Tak jak to vypadá?“ táže se jedné z nešťastnic, která se potí u reportáže o festivalových večerech. Do místnosti redakce přiletí útržek písně: „...I've had the time of my life.“

O patro výše panuje o dost uvolněnější nálada. V předsáli se druhý šéfredaktor Kuba přetahuje se svou podřízenou Štěpánkou o notebook. Z ochozu nad sálem se ozývá kytara a bujarý zpěv. Menším ponocujícím skupinkám dominuje veselá, hudebně zdatná směs herců-účastníků, redaktorů, obsluhy čajovny a jedné rozladěné kytary.

V průběhu noci se však skupinky rozpadají na konverující troj-a-více-členy a objímající se dvojčleny. Jednočlenné skupinky pak většinou najdeme spící, ačkoli těžko říct, jak se jim podařilo usnout.. Ale těch je minimum...

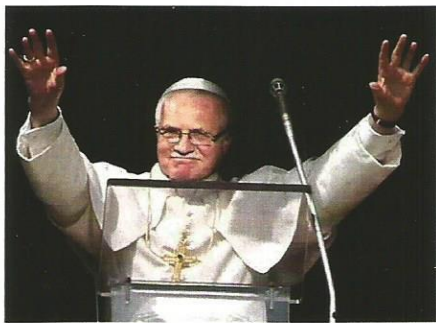


Tomáš Dubšík a Anežka Ambrozková
Ivana Kozlíková

Václav Klaus se rozhlíží po novém uplatnění

Odstupující prezident Václav Klaus již ví co dál. Podle zdroje blízkého prezidentské kanceláři důkladně monitoruje situaci kolem volného papežského stolce. V kuloárech už ostatně dlouho koluje zvěst o tom, že plzeňská univerzita chystá rychlokurz teologie (původně byla tato informace zaslechnuta v Poslanecké sněmovně v souvislosti s církevními institucemi).

Hrad se zatím k těmto zvěstem nevyjádřil. To prezidentův syn, Václav Klaus ml., byl rychlejší: „Je přirozené, že ti nejinteligentnější by měli vykonávat ty nejdůležitější funkce. Papežský úřad je jednou z nich. Byl vždy hluboce věřící člověk a vím, že má celé katolické církvi co říct,“ vyjádřil otcí podporu.



zdroj: www.metro.cz

Tato informace má samozřejmě vážné důsledky pro manželku Livii. Zda dojde až na rozvod, zatím nevíme, zvěsti o duševním zhroutilí první dámy však sílí.

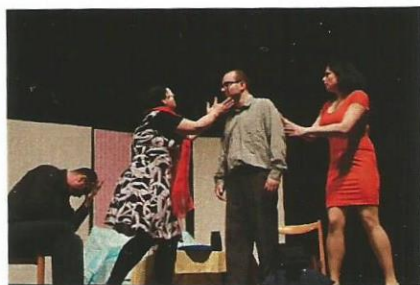
Jakub Ambrozek

Když se zhasne

Divadlo na Stromě, Brno

První představení a hned průšvih. Ale ne, snad jste tomu nevěřili! Taková představení na Hobblíku přece nejsou.

Představení Divadla Na stromě rozhodně průšvihem nebylo. Svižnou konverzační komedii mladého českého autorského dua Vencel – Doleželová podali Brňané velmi podařeně. Podle mě je konverzační komedie žánrem, který amatérská divadla adaptují nejčastěji. I proto je těchto her hodně. Tím více mě potěšilo, že si soubor vybral kus nadějných domácích autorů.



Když se zhasne

Inscenace byla velmi skromná na scéně – vždyť spolek se nejmenuje „Na Stromě“ náhodou. Nemá domácí scénou, a tak zkouší převážně v domovech svých členů. Na takto minimální scéně však dokázali herci vykouzlit televizní studio i squashový kurt, tudíž minimální užití scénických prvků vůbec nevadilo. Vždyť v ději vystupují pouze čtyři postavy, takže i původně má velmi komorní charakter.

Jedná se o dva bezdětné manželské páry (psal by někdo před pár lety o dvou párech, obou několik let sezdáných a přitom bezdětných...?). Introvertní Artur s kartářkou Imeldou jsou párem spokojeným, jejich přátelé Trevor s Ninou se nemohou vystát. K vyrobení záminky pro rozvod se oba snaží využít svých přátel. Ano, to zní jako čistě crazy-komediální zápletko. Večírek, který pro ně pořádají, se však vyvine velmi nečekaným směrem a předchozí komičnost se najednou překlopí do poměrně vážné životní situace.



Když se zhasne

Konec hry je tedy žánrově nevykládaný, ale neznamená to, že by přebil dobrý dojem, který jsem nabyl z předchozího průběhu hry. Vtipná a vkusná parodie na vyznavatele esoteriky, přesný Jan Říha v roli stydlivého asociála Artura a chemie mezi všemi herci patřili mezi hlavní devízy povedeného představení. Tak si pusťte silné černé tango, zhasněte a ona si vás tahle hra najde sama.

Popel a pálenka

DS Svatopluk, Hodonín



Popel a pálenka

stihl zmatečnost a ne vždy dokonalou souhru v manželství. I přes záporný názor poroty na nevýrazný monolog (který byl následně vysvětlen a všechny výtky zmizely) mně přišel o to víc autentický.

Zbytek členů rodiny měl tak typické charaktery, že jim to nedovolovalo jakékoliv rozvíjení. Fakt, že hodlají starou paní prohlásit za ne-svéprávnou a udělat to pomocí lsti, byl předvídatelný, ale ne urážlivý.

Zápletku se samozřejmě prohlubuje, když se bývalý mileneček objevuje na scéně. Během vtipných momentů ze záměny psychiatra s milencem se objevil smutný fakt, že milostpaní zapomíná.

Stará láska nerezaví, to jest přísloví, které vystihuje konec.

V momentě kdy jsem zasedala do hlediště, byl už sál téměř celý zaplněný. A to já chodím ještě s předstihem! Nabílo mě to optimismem.

Scéna, která byla připravena snad do každého detailu, mě uchvátila a donutila k zamyšlení: „Jak s tím harampádím můžou cestovat?“ Z vlastní zkušenosti totiž vím, že stěhování kulis může být velice komplikované.

Ale tyto myšlenky byly odsunuty stranou, když na scénu vkročila svérázná vdova a její „typická a milující“ rodina včetně urny s popelem představující tatínka, kterou si vdova po pohřbu odnesla domů. Monolog milostpaní, nebo spíš její rozhovor s manželovou urnou, mnohým mohl přijít bláznivý nebo jasnou známkou senility. Mně byl ale monolog sympatičtější než hlavní zápletku. Třebaže to bylo, doslova, odhalení s křížkem po funuse, monolog vy-



Popel a pálenka

Štěpánka Stratilová

Učitelka a Oidipus

Rozkoš, Praha

V rámci letošního ročníku hodonínského Hobblíku se nám ROZKOŠ PRAHA představili již potřetí a to s představením, jehož premiéru si připravili speciálně pro publikum našeho festivalu.

Příběh je podrobným svědectvím životních osudů jedné konkrétní rodiny a startuje událostmi uskutečněnými před dvaceti lety. Z nadějně studentky gymnázia se ve druhém ročníku rázem stává mladá matka, které je tak výchovou čerstvě narozeného syna znemožněno další studium. Je nucena předčasně se zapojit do pracovního procesu a hledá si práci, aby uživila nejen své dítě ale i muže, který se po návratu z vojny není schopen uplatnit na trhu práce. Po sérii neúspěšných pohovorů jí životní situace neumožní jinou alternativu, než využít možnosti „snadného“ výdělku – prodeje vlastního těla. Po nešťastném incidentu, kdy v opilosti nechtěně zraní svého malého syna, prchá a za svým dosavadním životem spálí mosty.

Po krátké přestávce je divákovi prezentována scéna, ve které se hlavní hrdinka setkává s neobyčejným klientem – se svým vlastním synem. Ten, vědom si matčiny profese, ji druhým rokem hledá napříč blízkými night cluby, aby nakonec oba byli svědky zcela netradičního vývoje ve vnímání lidské přirozenosti.

Jako již tradičně nám ROZKOŠ PRAHA prezentuje zcela neotřelým způsobem svůj náhled na svět. Nastavuje tak zrcadlo surové, někdy až brutální reality světa skrývající se pod povrchem toho, co jsme si sami ochotni přiznat. Inscenace, zpracována formou sociálního divadla, působí na nepřipraveného diváka často bizarním až šokujícím dojmem. Herci ve spodním prádle, postavy ztvárňující prostitutky v latexu či obscénní rekvizity v podobě robertků nejsou pro dané představení ničím cizím. Naopak jsou nástrojem, který si daný soubor, působící při občanském sdružení ROZKOŠ BEZ RIZIKA, zvolil za svůj specifický projev, jak vtipnou formou upozornit diváka na skutečné problémy v naší společnosti, které mezi námi jsou, ať už je chceme, či odmítáme vidět.

Filip Vykoukal



Učitelka a Oidipus

O ŠTĚKU SE ŠTĚKEM

Skupina mladých lidí, kterou spojuje humor, přátelství a hlavně společná láska k prknům, která znamenají svět, není na našem festivalu nováčkem. A protože by letos byli jedinými účastníky v kategorii Mumraj!, čili studentských souborů, jsou pro nás velmi atraktivním tématem.

Dětský divadelní soubor Štěk vznikl před deseti lety, letos v září slavil tedy významné výročí. Název souboru byl vybrán z několika variant pro svou údernost a jednoduchost.

Soubor začínal na základní škole v Opavě v počtu asi deseti dětí. Později zaujal učitelku loutkového divadla a byl přijat do jeho řad jako jediný dětský soubor mezi dospělými. Loutkové divadlo se potom stalo součástí střediska volného času, pod jehož záštitou funguje dodnes.

Za své největší úspěchy považují mladí herci účinkování a postupy na národních přehlídkách Náchodská Prima sezóna 2005 a Dětská scéna 2006 v Trutnově. Velký úspěch zaznamenali také loni zde na Hobbliku ☺ Mumraj!, kdy jejich Pyšnou princeznu nominovali na dvě národní přehlídky – Mladou scénu v Ústí nad Orlicí a Rakovníckou Popelku.

Pokud byste je chtěli vidět, zkouší o sobotách v loutkovém divadle. Na zkoušku vás ale stejně asi nepustí. A kdo by se chtěl taky připravit o překvapení, že? Pokud jim zrovna hoří termín, můžete je najít pilně pracovat i během týdne. To, že nestíhají, je však již deset let nechává na-prosto v klidu. Průběh jejich zkoušky prý není nijak neobvyklý, zkoušení hry si ale občas zpestří improvizacním cvičením.

Je vidět, že herci i herečky si divadlo užívají a společně ho dělají rádi. Baví je atmosféra na festivalech, radost z toho, že se publikum baví nebo je prostě těší pozornost a ocenění výkonu závěrečným potleskem. Těm nenáročným stačí ke štěstí, že to „nezkoní“. Někteří ze současných členů dokonce plánují věnovat se studiu divadla i na vysoké škole. Ani texty her jim nedělají problémy, někteří se učí doma nebo ve škole o přestávkách, těm šťastnějším prý stačí text si prostě přečíst.

„Mě baví bavit lidi s těmi, které to baví,“ říká vedoucí souboru.

VESELÉ HISTORKY ANEB CO SI ZA RÁMEČEK NEDÁTE

Jedna z hereček si vzpomněla na svůj nedávný trapas: „Mně se zrovna včera při premiéře hry, kde jsem podváděla manžela s milencem, stalo, že jsem na konci hry vyznávala lásku manželovi a omylem jsem tam přিপletla jméno toho milence.“ Nezbyvá než doufat, že se jí něco takového v reálném životě nestane.

Soubor se může pochlubit i náповědou, která se nedávno naučila abecedu. Náповěda je přesvědčená o své užitečnosti, i když se prý občas během představení ztratí v textu.

Naschvály si herci podle svých vlastních slov nedělají. Ačkoliv těžko říct. Jsou průšvihy, při kterých se vám na náhodu prostě věřit nechce. Třeba když se vám začne rozpadat rotoped nebo něco nelze najít v té nejnevhodnější chvíli. Třeba herce.

Při rozhovoru vyšly najevo informace, které měly zřejmě zůstat navždy utajeny. Jeden z účinkujících prozradil, že se mu na divadle líbí mladší diváci. Ačkoli je to prý platonický vztah herce a diváka a dotyčný je pouze rád, když se děti baví, soubor by měl možná zvýšit ostražitost ve chvílích, kdy mladý herec vstupuje na jeviště.

Ivana Kozlíková